

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/67/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614214146
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6614214146.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudov JUDr. Danice Kočíčkovej a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci žalobcu - EURO BUSINESS SOLUTIONS, s.r.o. so sídlom, Bratislava - Rača, Osadná 2, IČO: 46 132 767, zast. Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o. so sídlom Bratislava, Bárdošova 2/A, IČO: 36 866 881, proti žalovanej - Z. O., narodená XX.XX.XXXX, bytom X., V. I/XX, štátna občianka SR, v konaní o zaplatenie sumy 187,40 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č.k. 12C 159/2014-37 zo dňa 02. 12. 2014 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, v ktorej prvostupňový súd zamietol návrh na zaplatenie sumy 25 € s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 11.07.2012 do zaplatenia a vo výroku o trovách konania z r u š u j e a vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vo zvyšku rozsudok v napadnutej časti potvrdzuje.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 75 € spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 09. 06. 2012 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V časti o zaplatenie sumy 112,40 € a úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 99 € od 10. 07. 2012 do zaplatenia, 8,75% ročného úroku z omeškania zo sumy 25 € od 11. 07. 2012 do zaplatenia žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový súd uviedol: Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 187,40 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 99,-- Eur od 10.07.2012 do zaplatenia a spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 25,--Eur od 11.07.2012 do zaplatenia. Uviedol, že žalovaná suma 187,40 Eur pozostáva z pôžičky vo výške 75,-- Eur, poplatku za poskytnutie pôžičky vo výške 24,--Eur, vyčísleného úroku z omeškania vo výške 59,40 Eur (2 % denne zo sumy 99,--Eur od 09.06.2012 do 09.07.2012), zmluvnej pokuty vo výške 25,--Eur a poplatku za notifikačnú SMS správu, resp. email alebo poštovú zásielku vo výške 4,--Eur.

Žalobca v písomnom návrhu ďalej uviedol, že dňa 11.05.2012 uzatvoril so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 2565 podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe zmluvy požičal žalovanej finančnú čiastku 75,-- Eur a žalovaná sa zaviazala poskytnutú pôžičku riadne a včas mu vrátiť a dodržiavať podmienky dohodnuté v zmluve ako aj Všeobecné obchodné podmienky (ďalej VOP). V článku 1 zmluvy je zakotvené, že celková výška úroku za spotrebiteľský úver je vo výške 24,--Eur a celková výška úveru klienta podľa zmluvy je vo výške 99,--Eur.

V súlade s článkom 2 bod 2.2 VOP, poskytol žalovanej pôžičku tak, že finančné prostriedky v dohodnutej výške jej poukázal bankovým prevodom na jej účet, z ktorého žalovaná na znak súhlasu s nakladaním s osobnými údajmi uhradila registračný poplatok vo výške 0,01 Eur. Za dátum skutočného poskytnutia pôžičky sa považuje dátum pripísania finančných prostriedkov na účet žalovanej. V zmysle článku 3 bod 3.1 VOP, pokiaľ sa žalovaná dostane do omeškania s vrátením celkovej výšky pôžičky má žalobca nárok na úroky z omeškania vo výške 2 % za každý deň omeškania zo splatnej sumy, ktorá nebola včas splatená a to za každú jednu poskytnutú pôžičku.

Žalobca si uplatňuje dohodnutý úrok z omeškania vo výške 2 % za každý deň omeškania zo splatnej sumy iba po dobu 30 dní odo dňa splatnosti pôžičky. Následne si uplatňuje zákonný úrok z omeškania.

V zmysle článku 15 bod 15.2 VOP, ak je žalovaná v omeškaní so splatením pôžičky alebo jej časti, alebo poplatku za pôžičku viac ako 30 kalendárnych dní odo dňa splatenia pôžičky alebo jej časti, musí dodatočne zaplatiť žalobcovi jednorazovú pokutu za omeškanie plnenia v danom prípade 25,--Eur za poskytnutú pôžičku vo výške od 1,-- Eur do 99,--Eur.

V zmysle článku 15 bod 15.3 VOP, od žalovanej žiada aj zaplatenie poplatku vo výške 4,--Eur, ktorá suma predstavuje poplatky za notifikačné SMS správy, emaily a poštu.

Žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 07.11.2014 doplnil svoj žalobný návrh tým, že poukázal na to, že zmluvné strany uzatvorili zmluvu o pôžičke konkludentne, vzájomným plnením prostredníctvom zaplatenia registračného poplatku žalovanou a následného finančného plnenia poskytnutého žalobcom. V zmluve bolo stanovené, že celková výška úroku za spotrebiteľský úver, t. j. poplatok za poskytnutie pôžičky je 24,--Eur a teda celková výška úveru spolu s odplatom za poskytnutie je 99,--Eur. Súčasne stanovuje aj dátum splatnosti úveru, ktorý bol v danom prípade 08.06.2012. Postup uzatvárania zmluvy o pôžičke upravujú Všeobecné zmluvné podmienky, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pôžičke a žalovaná sa s nimi oboznámila pred uzatvorením zmluvy o pôžičke.

Žalobca ani jeho právny zástupca sa pojednávania vytyčeného dňa 02.12.2014 nezúčastnili, doručenie právny zástupca žalobcu mal riadne a včas vykázané, svoju neúčasť neospravedlnil, súd vec potom prejednal a rozhodol bez jeho prítomnosti s poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 O. s. p.

Žalovaná sa pojednávania nezúčastnila, doručenie mala riadne a včas vykázané, svoju neúčasť neospravedlnila, súd vec potom prejednal a rozhodol bez jej prítomnosti s poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 O. s. p.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 2565 zo dňa 11.05.2012, Všeobecných podmienok, upomienok, výpisu z účtu žalobcu zo Slovenskej sporiteľne (č. I. 18 spisu), vyjadrenia žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 11.05.2012 účastníci konania uzatvorili zmluvu o pôžičke konkludentne. Komunikácia medzi účastníkmi konania prebiehala prostredníctvom internetu, potvrdením registrácie a uhradením registračného poplatku žalovanou, ktorý musel byť uhradený z jej osobného účtu, na ktorý si želala poukázať pôžičku zo strany žalobcu v zmysle článku 10 zmluvy. Z predloženej zmluvy o pôžičke má súd preukázané, že bola vo výške 75,--Eur so splatnosťou 28 kalendárnych dní, t. j. do 08.06.2012 pri ročnej úrokovej sadzbe 417,14 Eur, RPMN 3630,50 %.

Z listinného dôkazu predloženého žalobcom (č. I. 18 spisu) z výpisu z jeho účtu v Slovenskej sporiteľni je zrejmé, že na účet žalovanej bola pripísaná suma 75,--Eur z titulu poskytnutej pôžičky.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len

jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 1 ods. 3 písm. f/, l/ zákona č. 129/2010 účinný k 11.05.2012, spotrebiteľským úverom nie sú:
f) úver, ktorého výška je menej ako 100 eur a viac ako 75 000 eur; ak je na rovnaký alebo obdobný účel uzavretých v období 12 mesiacov viac zmlúv o úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver podľa tohto zákona,
l) úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka účinný k 11.05.2012, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 4 písm. k/, ods. 5, ods. 6 Občianskeho zákonníka účinný k 11.05.2012, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka účinný k 11.05.2012, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka účinný k 11.05.2012, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Z vykonaného dokazovania po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti má súd preukázané, že žaloba žalobcu je dôvodná len z časti.

Je nepochybné, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená zmluva o pôžičke v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka konkludentným spôsobom. Súd má preukázané, že na uvedenú pôžičku neplatia ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. účinného k 11.05.2012, a to v zmysle § 1 ods. 3 písm. f/, l/, nakoľko žalovanej zo strany žalobcu ako veriteľa a dodávateľa bol poskytnutý úver vo výške 75,--Eur s lehotou splatnosti 28 dní. Je však nepochybné, že zmluva o pôžičke uzatvorená medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení k 11.05.2012.

Súd má v konaní preukázané čo žalobca doložil listinným dôkazom, že na účet žalovanej previedol z titulu uzatvorenej zmluvy o pôžičke sumu 75,--Eur. Zo strany žalovanej nebolo súdu preukázané žiadnym relevantným dôkazom, že by žalobcovi zaplatila čo i len časť pôžičky. Lehota splatnosti pôžičky bola

dohodnutá na 08.06.2012. Z uvedeného je zrejmé, že počnúc od 09.06.2012 bola žalovaná v omeškaní so splatením svojho dlhu voči žalobcovi z titulu zmluvy o pôžičke.

Súd žalobcovi preto priznal právo na zaplatenie sumy 75,--Eur z titulu poskytnutej pôžičky a žalovanú v zmysle § 517 ods. 1, 2 OZ zaviazal zaplatiť žalobcovi počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti, teda od 09.06.2012 aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne.

Súd žalobcovi nepriznal dohodnutý úrok z omeškania 2 % denne, čo predstavuje 730 % ročne, a to z dôvodu, že výška úrokov z omeškania je upravená vykonávacím predpisom číslo 87/1995 Z. z. v znení noviel.

Súd žalobcovi nepriznal sumu 24,--Eur vyčíslenú ako poplatok za poskytnutie pôžičky, pričom sa v podstate jedná o dohodnutý úrok pri pôžičke, ktorý bol v zmluve dohodnutý medzi účastníkmi konania na 417,14 % ročne. Výška úrokov z pôžičky závisí síce od dohody zmluvných strán, nemôže byť však v rozpore s dobrými mravmi. Zo strany veriteľa nemôže ísť ani o úžeru. Dohoda o úrokoch musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Súd v danom prípade mal za to, že úrok dohodnutý z pôžičky vo výške 417,14 % ročne vyčíslený žalobcom vo výške 24,--Eur na 28 kalendárnych dní vzhľadom k výške poskytnutej pôžičky 75,--Eur je neprimeraný a je v rozpore s dobrými mravmi, a preto v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatný.

Súd žalobcovi nepriznal ani vyčíslenú zmluvnú pokutu výške 25,--Eur, ktorú v zmysle § 53 ods. 4 písm. k/ OZ súd považuje za neprijateľnú podmienku, ktorá v zmysle § 53 ods. 5 OZ je neplatná. Súd je toho názoru, že výška zmluvnej pokuty 25,--Eur pri výške poskytnutej pôžičky 75,--Eur požadovaná z titulu omeškania so splácaním pôžičky je neprijateľná zmluvná podmienka a navyše žalobca si duplicitne od žalovanej žiada ešte aj z titulu omeškania so splácaním svojho dlhu aj úrok z omeškania.

Súd taktiež žalobcovi nepriznal sumu 4,--Eur požadovanú za dva notifikačné emaily, t. j. upomienky - upozornenia, nakoľko mal za to, že zaslaním emailu žalovanej reálne žalobcovi s týmto žiadne náklady nevznikli.

Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov súd žalobcovi priznal len právo na zaplatenie sumy 75,--Eur z titulu poskytnutej pôžičky a 9 % ročného úroku z omeškania zo sumy 75,--Eur počnúc odo dňa nasledujúceho po splatnosti pôžičky, t. j. od 09.06.2012 do zaplatenia a v časti zaplatenia sumy 112,40 Eur, ktorá predstavuje úrok z pôžičky vo výške 24,--Eur, úrok z omeškania vo výške 59,40 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 25,--Eur a poplatok za email vo výške 4,--Eur žalobu zamietol spolu aj s príslušným úrokom z omeškania z dôvodov uvedených vyššie.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalovaná bola v konaní úspešná v prevažne väčšej miere, avšak žiadne trovy konania si neuplatnila a zo spisu jej žiadne trovy konania nevyplyvali, preto súd rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V súlade s § 204 OSP voči rozsudku prvostupňového súdu podal odvolanie žalobca a to proti výroku 2/ a 3/ podľa ust. § 221 písm. f/ a § 205 ods. 2 písm. b/ a f/ OSP a to z dôvodu, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým záverom a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolateľ uviedol, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keď súd prvého stupňa, napriek tomu, že konštatoval, že vyčíslená zmluvná pokuta vo výške 25 € je v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. k OZ neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je preto v zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ neplatná, neuviedol ju vo výroku rozhodnutia. Keďže následkom určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky je jej neplatnosť, je nevyhnutné, aby bola vo výroku presne odcitovaná. Nakoľko tak súd neurobil, odňal žalobcovi možnosť dosiahnuť preskúmanie tejto zmluvnej podmienky v konaní pred Najvyšším súdom SR. Zmluvnú pokutu vo výške 25 € nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd v napadnutom rozsudku nekonkretizoval, či je dojednaná zmluvná pokuta neprijateľnou zmluvnou podmienkou vzhľadom na

jej výšku, alebo je už len samotné dojednanie zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Ak súd považoval výšku zmluvnej pokuty v sume 25 € za neprijateľnú zmluvnú pokutu vzhľadom na jej výšku k poskytnutej pôžičke, mohol túto výšku zmluvnej pokuty primerane znížiť, v tejto časti je rozsudok nepreskúmateľný.

Odvolateľ poukázal na to, že rozsudok je nepreskúmateľný aj v tej časti, ktorou súd zamietol nárok žalobcu na zaplatenie 59,40 € t.j. vyčíslené úroky z omeškania vo výške 2% denne zo sumy 99 €, pričom išlo o sankciu dojednanú v zmluve. Uvedená sankcia neporušuje ustanovenie § 3a ods. 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

Žalobca považoval za nesprávne rozhodnutie v tom, že mu nebola priznaná suma 24 € vyčíslená ako poplatok za poskytnutie pôžičky, pričom súd konštatoval, že sa v podstate jedná o dohodnutý úrok pri pôžičke, ktorý bol v zmluve dohodnutý medzi účastníkmi na 417,14% ročne, súd nemôže nepriznať úrok z poskytnutého úveru, ktorý predstavuje odplatu za poskytnutie úveru, ktorú žalovaný v plnom rozsahu akceptoval a ktorá suma preto tvorí súčasť istiny, ktorej sa žalobca domáha v tomto súdnom konaní. V prípade ak by mal žalobca požiadať finančné prostriedky bez nároku na odplatu, tak by uvedená podnikateľská činnosť stratila pre žalobcu akýkoľvek hospodársky zmysel. Suma 25 € pri výške úveru 75 € predstavuje len 33,33 % z požičanej sumy.

Žalobca má za to, že mu patrí náhrada za dve predžalobné upomienky vo výške 4 €. Neexistuje dôvod, pre ktorý by mu nemali byť tieto finančné prostriedky zo strany žalovaného nahradené. Žalobca predžalobnými upomienkami chcel predísť súdnemu sporu, a preto boli tieto úkony vykonané účelne.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, ktorou prvostupňový súd zamietol návrh na zaplatenie sumy 25 € s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 11.07.2012 do zaplatenia a v súvisiacom výroku o trovách konania v súlade s § 221 ods.1 pís. f /, ods.2 OSP zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, vo zvyšku rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutej časti potvrdil podľa § 219 ods. 1,2 OSP.

Krajský súd zrušil rozhodnutie v časti o zaplatenie 25 € s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 11. 07. 2012 do zaplatenia. Vo zvyšnej napadnutej časti rozhodnutie potvrdil v súlade s § 219 ods. 1,2 OSP.

Výrok rozhodnutia, ktorým prvostupňový súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 75 € spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 09. 06. 2012 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zostal nedotknutý.

Odvolací súd rozsudok v časti, v ktorej bol zamietnutý návrh navrhovateľa v časti 87,40 € a úroku z omeškania 9% ročne zo sumy 99 € od 10. 07. 2012 do zaplatenia potvrdil.

Podľa § 219 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1). Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vo veci, v ktorej odvolací súd rozhodnutie potvrdil správne rozhodol, náležite zistil skutkový stav, vec správne skutkovo i právne posúdil a rozhodnutie odôvodnil v súlade so zákonnými požiadavkami na riadne odôvodnenie rozsudku súdu (§ 157 ods. 2 OSP). Odvolací súd v tejto časti rozsudok okresného súdu potvrdil na tom istom skutkovom základe a z tých istých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia okresný súd.

Odporca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by boli relevantným dôvodom a mohli mať vplyv na výsledok rozhodnutia. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia pokiaľ ide o zamietnutie nároku na zaplatenie sumy 24 € s prísl. uplatneného ako poplatok za poskytnutý úver, keď prvostupňový súd posúdil dojednanie odmeny vo výške 417,14% za rok ako v rozpore s ust. § 39 Obč. zák. Odvolací súd poukazuje na to, že pri dojednávaní odmeny a úrokov pri poskytnutí finančných prostriedkov - peňažnej pôžičke (v tomto prípade pôžičky uzatvorenej podľa § 657 Obč. zák) koná v

súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeranú odplatu a úrok. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácii. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaný vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v tejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška odplaty - úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Obč. zák., ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov, alebo pôžičiek. V prejednávanej veci odvolací súd má za to, že dohodnutá odplata zodpovedajúca ročnému úroku vo výške 417,14 % podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru. Ak žalobca uvádza, že toto dojednanie odplaty nie je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko suma 25 € predstavuje len 33,33% z požičanej sumy 75 €, odvolací súd poukazuje na to, že prvostupňový súd správne postupoval, keď posúdil jej výšku v prepočítaní na ročný úrok, pretože len takýmto spôsobom je možné porovnať výšku odplaty vo vzťahu k obvyklej odmene.

Odvolací súd sa stotožnil tiež s rozhodnutím prvostupňového súdu a odôvodnením pokiaľ prvostupňový súd nepriznal žalobcovi úrok z omeškania vyčíslený vo výške 59,40 € t.j. úrok z omeškania vo výške 2% denne zo sumy 99 € od 09. 06. 2012 do 09. 07. 2012, pričom odvolací súd poukazuje na správny záver súdu prvého stupňa, že pokiaľ ide o úrok z omeškania, tento je kogentne upravený v ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nie je možné dohodnúť vyšší úrok z omeškania, lebo by to bolo v rozpore s § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka, a teda prvostupňový súd nemohol žalobcovi priznať úrok z omeškania vyšší, ako je v súlade so zákonom. V tomto smere je rozhodnutie súdu náležite odôvodnené a z rozhodnutia vyplýva, prečo súd predmetný úrok z omeškania v uplatnenej výške žalobcovi nepriznal. Súd priznal žalobcovi zákonný 9% ročný úrok z omeškania od 09. 06. 2012 z priznanej sumy 75 €. Odvolací súd sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa aj pokiaľ žalobcovi nepriznal nárok na náklady vo výške 4 €, pretože náklady môžu byť priznané, len keď je preukazateľné, že takéto náklady vznikli v súvislosti s úkonmi žalobcu. Žalobca napriek poučeniu súdu v súlade s § 120 ods. 4 OSP nepreukázal výšku týchto nákladov.

Odvolací súd v súlade s § 221 ods.1 pís. f / OSP zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti, v ktorej prvostupňový súd nepriznal žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 25 €, ktorú v zmysle § 53 ods. 4 pís. k/ OZ považoval za neprijateľnú podmienku, a teda v súlade s § 53 ods. 5 OZ za neplatnú, a to z dôvodu, že z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa nie je zrejmé, akými úvahami sa prvostupňový súd riadil, keď určil túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú, nekonkretizoval či ju považuje za neprijateľnú vzhľadom na jej výšku, prípadne vzhľadom na iné kritérium.

Vzhľadom na vyššie uvedené prvostupňový súd v konaní opätovne posúdi nárok na zmluvnú pokutu vo výške 25 Eur, zistí, či sú splnené formálne podmienky platnosti ujednania o zmluvnej pokute v súlade s § 544 OZ (písomná forma), v prípade, že zistí, že zmluvná pokuta spĺňa formálne náležitosti, súd uvedie svoje úvahy prečo považuje/nepovažuje predmetnú zmluvnú pokutu za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Prvostupňový súd v súlade s § 153 ods. 4/ OSP ak určí zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, neprizná plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Odvolací súd zrušil aj súvisiaci výrok o trovách konania o ktorých opätovne rozhodne v súlade s § 224 ods. 3 OSP prvostupňový súd.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.